

Goudgele frites tot kunst verheven

A ROLLING STONE GATHERS NO MOSS

KASPER DE VOS

Waar Vlaams Cultuurhuis De Brakke Grond, Nes 45

Te zien t/m 3/6

Een paar jaar geleden verbouwde de Vlaamse beeldhouwer Kasper De Vos een vervallen wachthok in de tuin van de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Gent tot Art Burger Palace, een soort snackbar annex atelier waar hij een maand lang artistieke burgers bakte en verkocht tegen schappelijke prijzen. Op een even innemende als humoristische manier verbond De Vos aldus fastfood, engagement en beeldende kunst.

Zijn solotentoonstelling in De Brakke Grond is iets traditioneler van opzet, maar hier en daar is dezelfde speelse brille zichtbaar. In *Belgium Sunset* bijvoorbeeld, een op een zwarte muur geprojecteerde romantisch ondergaande zon, die, als je goed kijkt, een recht van boven gefilmde video-loop van een pan goudgele frites in pruttelende olie blijkt te zijn. In de hal staat een tuinstoel van wit plastic; erin ligt, op een verhuisdeken, een enorme keramieken gehaktbal. De bovenkant is mosterdgeel en ziet eruit als druipend kaarsvet. Of een vulkaanuitbarsting. Een beetje Brancusi, een boel dada.

A Rolling Stone Gathers No Moss luidt de tentoonstellingstitel, ofwel: aan een rollende steen kleeft geen mos. In een video legt De Vos uit waarom. Het spreekwoord mag dan zeggen dat het, als je succes wilt hebben of veel vrienden, van belang is dat je op dezelfde plek blijft, maar eigenlijk is alles en iedereen constant in beweging. Die dubbelzinnigheid, die contradictie, dat sprak hem aan. In zijn wonderlijke sculpturen draait het om de tegenstelling tussen beweging en stilstand; De Vos probeert beweging te creëren in een stilstaand beeld.

Veel van zijn prikkelende beelden en assemblages zijn gemaakt van afval, gebruiksvoorwerpen en bouwmarktmaterialen en worden bij-

→ **Cerameat Lover (2016)** van Kasper De Vos: een beetje Brancusi, een boel dada.

Kasper De Vos probeert beweging te creëren in een stilstaand beeld

engehouden door spanbanden. Grote gebouwen, zoals kerken en monumenten, vormen een belangrijke inspiratiebron. Er staat een tempel van bouwmarktstenen, met een dak van plexiglas en een tapijt van maïskorrels (*Nieuwbouw*); er is een toren van gestapelde Spa blauw-kratjes en een waterpomp (*Water-Pomp-Toren*).

Een ander terugkerend thema is voedsel. De Vos bakt ze bruin: aan de muur hangt een sensoraal beeldje, bestaand uit een blik Imperialtonijn, een stukje hout en een buste van kaarsvet (*Catch the Big Fish*). In het midden van de

tentoonstellingsruimte staan een vuurkorf, twee voeten in badslippers en een stuk hand met een blikje Jupiler en een peuk. Je zou er stakende arbeiders rond een vuurtje in kunnen zien. Misschien is het wel een zelfportret, opert De Vos in de video.

Jan Pieter Ekker

Zondag 6 mei is er in De Brakke Grond een gesprek tussen kunstenaar-curator Frank Koolen en Kasper De Vos over hun kunstenaarspraktijk en hun gedeelde fascinatie voor kleur.